

מסורת הש"ס

א) (קדושין נה.) ב) (לעיל פד :
ב"מ ט. יבמות פט: קדושין
מו: (תמורה ה.) ג) קדושין
נ.ד.) (מנחות קו. פד: בכורות
ה. טז.) ד) ע"ז י: פסחדרין
נא. (יבמות יז.) ו) רש"י
ז) (קדושין נב.)

תורה אור השלם

1 ולא תשאו עליו חטא
כהרימכם את חלבו ממנו
ואת קרשי בני ישראל לא
תחללו ולא תמותה.
במרבי יח לב
2 והיתה לאהרן ולבניו
ואבנאיה במקום קרש כי
קרש קרשים הוא לו מאשי
י' חק עולם: ויקרא כז ט

גליון הש"ס

נכסיו מהלוי פי' מכ:
נכסיו מהצדקה לאהרן פי'

הגהות הב"ח

(ב) יושב"ם ד"ה ואלמלי וכו'
אזיל לך למיחר:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

גם. כמו שהמור לא קנה
העמידים לבא בעולם לא
במהה זו תקנו נכסי: קנה
שניכם הוא מחלה ואחיה

וכרכי־שבה רישה בי מדרשא אול לגביה
 א"ל אילו א"ל קני כחמור מי קני דאיתמר
 קני כחמור א"ל קנה ⁶את וחמור רב נחמן
 אמר ⁷קנה מחצה ורב המנונא אמר לא אמר
 רב כללום ורב ששת אמר קנה הכל אמר רב
 אמר מנא אמינא לה דתניא רבי יוסי
 אומר איל דך מר בקישות אלא פנימי שבו
 לפיכך כשהוא תורם מוסיף על החיצון
 שבו ותורם אמאי את וחמור הוא שאני
 התם דמדאורייתא תרומה מעלייתא היא
 דאמר רבי אילעא מנין לתורם מן הרע
 ועל היפה שתרומתו תרומה שנאמר וְלֹא
 תִשָּׂאוּ עִלְיוֹן חֶטְא בְּהִרְיֻכְכֶם אֶת חִלְבוֹ מִמֶּנּוּ
 וְאַתָּה אֵינוּ קֹדֶשׁ נִשְׂאוֹת חֶטְא לָמָּה מִכָּאן
 לַתּוֹרֵם מִן הָרַע עַל הַיָּפֶה שִׁתְּרוֹמְתוֹ תְּרוֹמָה
 אֲמַר לִיה רב מרדכי לרב אשי מתיב רב
 אריא תיובתא ⁸מעשה בחמש נשים ובהן
 שתי אחיות וליקט אחד כלכלה של תאנים
 וישלחן היתה ושל שביעית היתה ואמר
 הרי כולכן מקודשות לי בכלכלה זאת
 וקבלה אחת מהן ע"י כולן אמרו חכמים
 ואין אחיות מקודשות אחיות הוא דאין
 מקודשות הא נכריות מקודשות ואמאי את
 וחמור היא אמר ליה היינו ⁹דחזאי רב
 הונא בר אריא בחלאמא דמותיב רב אריא
 תיובתא לאו מי אוקימנא דאמר הראויה
 למכסם לביאה תתקדש לי ההוא דאמר לה
 ולדבריהתו נכסי לך ולבניך אמר רב יוסף
 קתה מחצה ואמר רב יוסף מנא אמינא
 גלה דתניא ¹⁰רבי אומר והיתה לאהרן ולבניו
¹¹מחצה לאהרן מחצה לבניו אמר ליה אביי
 כשלמא התם אהרן בר חלוקה הוא להכי
 פירש ביה רחמנא למשקל פלגא אשה לאו
 בבת ירושה היא דיה שתטול כאחד מן
 הבנים איני והא עובדא הוה בנהרדעא
 ואגביה שמואל פלגא בטבריא ואגביה רבי
 יוחנן פלגא ותו כי אתא רב ריצח בר יוסף
 אמר ההוא דמי כלילא דשדו דבי מלכא
 אאבולי ואאיסטרוגי אמר רבי ניתבו אבולי
 פלגא ואאיסטרוגי פלגא הכי השתא התם
 מעיקרא כי הוו כתבי אאבולי הוו כתבי
 ואאיסטרוגי הוו מסייעי בהדיהו וידע מלך
 ומאי דקא כתבי אאבולי ואאיסטרוגי
 פלגא מתיב רבי יורא ¹²האומר הרי
 גלגליא בשני כלים מכיא ששים בכלי

וְנָמִי לֹא יָקָם אֲלָהּ שָׁמַע מִיָּמֶה מֵה שִׁשׁ בִּידֵי כֹחַ לִקְרָא
רַחֵם לִי דְמוּתֶיךָ רַב אֵלֶּיךָ חַיִּיבֶנֶה תִּתְּקִים תְּלִמְךָ מִיָּד
לְאֹבֵבִי הוּא דְמוּקִי לֵה הִכִּי בְּקֻדּוּשׁוֹ (נא: ו) וְיִלְלֵי כִרְסֵי
בְּכִירוֹת רַבִּי חֲנַנְיָל: קָמִי פִלְגָּה: בְּגִדֵּי הַבְּנִים הֵם
וְלֹא מַחֲלֵה בְּגָדָם וּמַחֲלֵה לְתַשְׁמֶרֶת כְּנֵסִים: וְהָךְ בְּרִי
בְּרָאֵל וְטוֹטֵל חֶלֶק בְּרָאֵל וְתוֹנִי בְּגִמְרָא (סס ז:) וְיִטְעֵל חֶלֶה
עִשׂ שְׁנֵאמְרֵי הֵיחָד לְאֶחָד וְלִבְנֵי מַחֲלֵה לְאֶחָד וּמַחֲלֵה לְבָנֵי
וּמַעֲבָרֵה: וְתִכְּחַן אֲנִי לְמַדְרִין הַיְּהוּדִים יִחַד אֲלֵל מַרְבּוּב
יֵה קִרָּא שֶׁלֹּא כַּחַד אֲרָכִין אֲלֵהּ הַיְּהוּדִים לְכַתְּבֵיהֶם יֵה חוֹלֵק
וְאִיסְטֶרְטֵינִי (אִיסְטֶרְטֵינִי שְׁפִירָה בְּדִרְגָּסִיקִין (מַתְּנֵי ד' עו.)
וְיִתֵּן אִיסְטֶרְטֵינִי (שְׁמַחֲלֵה אִיד מַלְטֵה אִיד ד'): וְאִיסְטֶרְטֵינִי פִלְ
שְׁאִיסְטֶרְטֵינִי מִסִּיעִי לְהוֹ פִּירְחָה: הַבְּנֵי דְקָא כְּכִי כו':
ד' הִרִי עָלֵי מַנְהֵה מָה עֶשְׂרוֹן הַבְּנֵי אֲלֵה מַנְיִ

ואינו כולו מתוק נמצא תורם מן חיצון במקום המר שבאותו קישות

קמג.

בב א מ"י פכ"ב מהל'
מחברת הלכה יב סמג
פסין פכ טו"ש"ע חר"ת פ"ר
ר סעף ג:
בג ב מ"י שס טו"ש"ע שס
סעף ג:
בד ג ד ה מ"י פ"ט מהל'

ארבעה הלכה ב' שבת
 עשין מח עושין ארבעה ס'י
 מח עשין ג'
 ב'ה ו' מ'י ס'י'ה מ'ה'ל' ו'מ'י'ה
 ומ'ה'ה הלכה ב' שבת
 עשין מח עושין ח'מ'ת ס'י'
 מח עשין ה'
 ב' ו' מ'י' ס'י' מ'ה'ל'ת
 מ'ה'ל'ת הלכה ד'
 ב'ה ח' ג'ס'י'ת מ'י'ת ס'י'
 ק'מ' עשין ו' ס'ג'י'ה ו'ס'י'
 ק'מ' עשין ב' ס'ג'י'ה עשין
 מ'ס'י'ת
 ב'ח ט' מ'י' ס'י' מ'ה'ל'
 מ'ס'י'ת ק'ר'ב'ת ח'ל'י'

רבינו גרשום (המשך)

[illegible][illegible]

הלכתא כרב נחמן והא דאמר בפ"ב
 דין אימא סיפא מעשה בחמש נשים
 וחמור לא קנה לאו משום דהלכתא
 קשה למאן דאמר לא קנה ובי היכי
 דלדידיה צריך לתרצה הכי נמי

נָרְךָ לַתְּרֵאֵה לַרְבָּה: **אָמֵן** דָּךְ מִדּ בְּקִישׁוֹת אֵלֶּי אֲנִי שֶׁבִּי. תִּמְנֵה כִּיּוֹן דָּבָר לְקִישׁוֹאֵן הַפְּעִימִי מִדּ וְהִיטִיּוֹן מִחוּץ לַמָּה לֹא יִתְרוֹם מִזֶּה עַל זֶה וְהִלָּא הַחֵיּוֹן יִפְטוֹר הַחֵיּוֹן הַפְּעִימִי יִפְטוֹר הַפְּעִימִי וְהִיטִיּוֹן יִפְטוֹר הַחֵיּוֹן וְלֹא דִר' יוֹסִי דִּהֲכָה לֹא אִיּוֹרִי בְּכָל הַקִּישׁוֹאֵן מֵרִים אֵלֶּה אִתָּה שְׂתוּרִים נִגְמָלֹת מֵרָה וְקֹלִי דִּהֲכָה דִּהֲמֵן בְּצִמְקֵת תְּרוּמוֹת (נִפְסִי מִשְׁנֵה א) וְיִמִּיתִי לִי כִּי בִּהְיֵיתִי רַבָּה (יִמְנוּת ד' פט. פס.) הַתְּרוּם קִישׁוֹת וְנִגְמָלֹת מֵרָה אֲנִי וְנִגְמָלֹת כְּרוֹת הַתְּרוּם וְיִחוּדוֹ וְיִתְרוֹם וְי' וְיִסִּי פְלִיג וְסָבֵר דְּלִין נָרְךָ לַחֲזוֹר וְיִתְרוֹם אֵלֶּה מוֹסִיף מִן הַחֵיּוֹן עַל הַחֵיּוֹן דִּלְפִי אִתָּה שְׂעִמָּלֹת מֵרָה אֵלֶּה הַחֵיּוֹן מִן כָּךְ שֶׁלֹּא יִהְיֶה עֲלֵי מִדְּרֵת אֲזִיל הִיטִיּוֹן מִשְׁמַע דִּהֲכָה יִשְׁלֹמֵה עַל הִיטִיּוֹן מִשְׁמַע דִּהֲתוֹם קִישׁוֹת דְּקִמָּר בְּשִׁלְמָה אֲנִי וְנִגְמָלֹת כְּרוֹת תְּרוּמָה וְיִחוּדוֹ וְיִתְרוֹם דִּסְפֵק מִחוּר הֹא אֵלֶּה הִיטִיּוֹן כְּרוֹת נִשְׁמַע דִּהֲפֹרֵשׁ אֵם לֹא אֵלֶּה קִישׁוֹת וְנִגְמָלֹת מֵרָה אֲנִי הִיטִיּוֹן הִיטִיּוֹן דִּהֲתוֹם מֵרָה גַּם נִשְׁמַע דִּהֲפֹרֵשׁ וְלֹא הִיטִיּוֹן מֵרָה כֻּלָּה וְנִשְׁמַע עֲשֹׂאוֹת סֵפֶק אֲזִילֵין דְּלוֹבֵל גְּזוֹר הֹא מִן הַתְּרוּם וְכִי הִיטִיּוֹן מֵרָה אֲנִי וְנִגְמָלֹת כְּרוֹת דִּמְדֹּרִייתִי תְּרוּמָה מִעֲלֵי הֹא אֵלֶּה דִּקְנִי לִי שְׂחוֹם דְּהוּה לִי הַחֵיּוֹן מִשְׁמַע דִּהֲתוֹם דִּהֲתוֹם (שש) וְעֲשֹׂאוֹת סֵפֶק אֲזִילֵין לִי יִתְרוֹם וְיִתְרוֹם הִיטִיּוֹן דִּר' יוֹסִי דִּהֲכָה דְּלִין כִּי מִן קִישׁוֹת אֵלֶּה פְּעִימִי שְׂבוּ וְקֹל נִשְׁמַע וְי' דְּבִרֵּי שִׁיטֵּל יִבְדֵּק נִחְלָקוּ וְנִשְׁמַע עַל עֵיךְ דִּבְרִיתִי נִחְלָקוּ דִּמְנָה קִמָּה סָבֵר י' מִרְיֹת הִרְבֵּה הַחֵיּוֹן וְלֹא נִשְׁמַע סֵפֶק אֲזִילֵין וְכִי יוֹסִי סָבֵר אֵין כִּי מִרְיֹת הִרְבֵּה לִי וְכִי אֵין רָאִי נִשְׁמַע סֵפֶק אֲזִילֵין וְכִי לֹא יִחוּדוֹ וְיִתְרוֹם הִיטִיּוֹן מִשְׁמַע דִּהֲכָה דִּרִי יוֹסִי פְּלִיג אֲמַתִּיּוֹן דִּהֲתוֹם קִישׁוֹת: אֵם

דהוו קא מסייען השתא
למזכירא דהני פלגא והני
עלי מנחה מאה עשרון
ואחד וארבעים בכלי אחד
ואם
יקנה הכל כרס שש: ייטין דחוי'
קויא הוא דלאו מי אוקימנא כו'
ומן דלאמר דאת וחמור קרע מחלה
מחלה ויהי מחלה: והיה לאסרן
במקבת יומא פסקא ראשון ודף י:
משני מחלות שש פערטא ארבע אר חמש
השם [טע] פערטא למא אינו טעל שש
מתנה טעל כנגד המרובין: חלוקה
הין: דמי לליילא. כתר מלכות: דשדו
דכי והמן זה בא בפירושוני וזה בא
אע"פ דלדביל עשרים יומא: אבולי
סוף על מה שדין דליין לאחד נכד
סוף בכלי אחד ומ' בכלי אחד כו'.
הרי

דקדושין (דף נא.) וליטעמ
עד אַת וואָס וואָס וואָס
אָלס אַלס אַלס אַלס

מדרשא אול לגביה
מזר מי קני דאיתמר
את וחמור רב נחמן
מנונא אמר לא אמר
קנה הכל אמר רב
דאיתמר רבי יוסי
ות לא פזימי שבו
מוסיף על החיצון
וחמור הוא שאני
יומה מעלייתא היא
נין לתורם מן הרע
רומה שנאמר יולא
מכס את חלבו ממנו
ר חסא למה מכאן
ה שתרומה תרומה
לרב אשי מתיב רב
בחדש נשים וכהן
כלכלה של תאנים
ביעית היתה ואמר
לי בכלכלה זאת
כולן אמרו חכמים
אחיות הוא דאין
קודשות ואמאי את
היינו דרזחאי רב
דמתיב רב אויא
נא דאמר תרומה
לי ההוא דאמר לה
בנין אמר רב יוסף
ר יוסף מנא אמינא
ותיחיה לאהרן ולבניו
לכניו אמר ליה אבי
חלוקה הוא להכי
קל פלגא אשה לאו
שתמול כאחד מן
דא הוה בנהרדעא
מכבראי ואגביה רבי
רב יצחק בר יוסף
דשדו דבי מלכא
רב נחמיה אבולי
הכי השתא התם

אאבולר הוו כתבי
בהדריהו וידע מלכא
אאבולר ואאויסטרוגי
דרא האומר הרי
מביא ששים בבלי א

גם. כמו שהממור לא קנה
העמידים לבא בעולם לא
בהמה זו תקנו נכסי: קנה
שנים הוא מחלה ואמה

וּכְרַכְשֵׁי בַּהּ רִישֵׁיהֶּ ב' א"ל אילו א"ל קני כחם
 קני כחמור א"ל קנה א"ל
 אומר קנה מחצה ורב ה
 ככלום ורב ששת אמר
 ששבו תורם אמאי את
 דמאורייתא תרם
 רבי אילעא מ
 על גופו שתרומתו
 תשא עוף חטא כברים
 אינו קדוש נשיאו
 לתורם מן הרע על היפ
 אומר ליה רב מרדכי
 אריא תיובתא מעשה
 שתי אחיות וליקט אחת
 וישלחן היתה ושל ש
 כולכן מקודשות
 וקבלה אחת מהן ע
 ואין אחיות מקודשות
 ממקודשות הא נבריות מ
 וחמור היא אמר ליה
 הונא בר אריא בחלמא
 תיובתא לאו מי אוקי
 מלכתם לביאה תתקדש
 וליך נכסי' א"ל ולי
 לקחתה מחצה ואמר ר
 גלה דתניא רבי אומר
 מחצה לאהרן מחצה
 כשלמא התם אהרן בר
 פפרט ביה רחמנא למש
 תבנת ירושה היא דיה
 הבנים איני והא עוב
 אהבינא שמואל פלגא
 ויוחנן פלגא ותו כי את
 אמר ההוא דמי כלילא
 אאבולי ואאיסרוגי אמ
 פלגא ואיסרוגי פלגא

מִעֲקָרָא כִּי הוּא תַּחֲבֵי
וְאִיסְטֻרוֹ הוּא מִסִּיעִי
[י'מאי דקא חבאי]
מִתּוֹב רַבִּי יוֹזֵא
לְהַבְרָא בְּשׁוּי כְּלִים
וְנִי לֹא יֵקֹט אֵלֶּה שְׁמַע מִי
יִרְכֵּה לִי דְמוֹתֵיךְ כִּי אִישׁ חִיּוֹן
לְאִשְׁתִּי הוּא דְמוֹקֵי לִי הֵם
כְּפִירוֹשׁ חֲנַנְלָא: הֵם
גְּדוֹל מַחֲלֵה לֵבָן גְּדוֹל וּמַחֲלֵה
כְּרֵאֵשׁ וְעוֹטֵל חֶלֶק כְּרֵאֵשׁ וְחֵלֶּה
שֶׁנֶּגֶשׁ שֶׁנֶּגְמַר וְיִחָדֵם לְאֶחָד וְלִגְנֵי
וְעֵצֵיכֶם. וְתִכְּלֵן אֵלֶּה לְמַדְרֵי
יֵהֱיֶה קֶרֶשׁ שֶׁלֹּא תִכַּד אֶחָד אֵלֶּה
וְאִיסְטֻרֵיגִי. עֲשִׂירִים וְשִׁרִּים
יֵהֱיֶה אִיסְטֻרֵיגִי. (שֶׁמֶלֶח א ד מ
שֶׁאִיסְטֻרֵיגִי מִקְשִׁי לֹא פוֹרְדִּים
הֵם עָלֵי מִנְחָה שֶׁלֹּא עֲשִׂרִין
וְאִין כִּלְי מִחוּץ מִנְחָה תֵּרֹם מִן
יִצְחָן מִקְשֵׁם הֵם שֶׁבִּטְחוֹת יִשְׁרוֹת

ידוע לדבריי: קני כחמור מי ק
קנה הכא נמי כי היכי דנשים
מי לא קנה: אם וכחמור. אם ו
כי אמר ליה אתה וכחמור תקט
אבד האיש חלקו בשביל

ח' תלכן זה כזה: לא קנה
 ד'כון דנקנין אחד שימך
 נגמרה דעמו להקנות
 זה כלום וכיון דחמור לא
 נמי לא קנה: רב ששס
 הכל. אדם יודע שאין
 וגמר דעמו שמי שיוכל
 יקנה: קנה: כ'הוא תורס.
 מתמשים איכא למיחש
 מר בפנימי שבוה שפי
 כאן אחד מתמשים במקום
 מן החר על המתוק
 תורס מוסף על המתוק
 שות אחרה ותורס קישות
 הארכנים ותעס ואיכא
 קוק מתמחה טובא וגמלא
 מתמחים על המתוק: ואמאי
 הוא. שאמר קישות זה
 על אלו וכיון דרב זה מר
 היכי דמר לא חיל לא
 מבטל שם טבל מן המ"ט
 המתקוק לא יחול עליו שם
 לא תמי אית (ה) למימר
 הכל ופטר ממכל אה
 נמי את ותמורו את זה
 קנה הוא קנה הכל כי היכי
 לא קנה ותמקוק קנה הכל:
 תרומה. דמר נמי תרומה
 הוא מתמחה ואי כאן את
 הן קוין זה כזה: לא תשאו.
 ה טעא אם תרימו את המב
 א אם תרימו מן הרע תשאו
 מן עשית מלאה מן הנוצה:
 א למה. מלא יחזור וימרוס
 טעא בחשש נשים. כ"י האיש
 מפרש לה רב שפיר אמר
 מיה מתמתינן ארבעה
 חלה שמע מיה המקדש
 עיית מקודשת וס"מ קדשה
 הן היחה ושל שביעית היחה
 וביעית הדפקר הוא היחה
 שבוה לא וס"מ אשה
 ח תלבידה ואפי' במקום
 ארה שרי קבלה אחת על
 ותמשהה ויחזרה וימרוס

וַעֲשׂוּ נִדְרוֹת וְזוֹ לֹא: אֵין
קִדְשׁוֹ. דְּקִדְשֵׁן שְׁמִין
וְאֵיהָ אֵל הוּא קִדְשֵׁן כֻּלָּ
מִיֵּיבִיבֵיהּ: וְאַחֲמֵי. נִדְרוֹת
וְאֵיהָ אֵת וַחֲמוֹד הָאֵל הִרִי
כֻּלָּהּ וְזוֹ כֻּלָּן חֲמֵשׁ נִדְרוֹת
בְּרִי דְלֹחֲמִית לֹא קֵט נִדְרוֹת
כִּי אִיִּי כְּבֻלֹּס. וַחֲמוֹס דְּלֹחֲמִית
לְרֹאשִׁי מִכֶּסֶּ. וְאִין אֲחֵית
עֹבֵר לְכַשְׁלֵד קֵטָה כִּדְבִי נִחְמֵ
הַפְּטִים כְּחִיד אֲהֶרֶן זֶה כִּדְבִי
גְּבִי הַפְּטִים גְּדוּל (וְרִי) מִקְרִיב חֶקֶן
זֶס הַפְּטִים רִמִּי אֲעֵלֵם אֶל
זֶס חֲלוֹת שְׁחִים מַעֲרֻבֹת שֶׁס
שֶׁאֵר כְּהִנִּים אֲעִי"ג דִּלָּא גְּבִי
הִסְטִיִּל עַל אֵלֵי נִשְׁתַּחֲוֶה: אֲבֹלֵ
נִצִּיעִים וַחֲמֵשׁ פִּלְשְׁתִּים מִתְרַגְמֵן
בַּחֲתָל עַל מֶלֶךְ יִסְרָאֵל הֵלֵל אֲלֵה
בִּי רִי. וְיִרָא. לֹא יִסְרָאֵל: הָאֲמֹרִי

וּכְרִיטָה. ה' כ' הוּא לֹא קָטָן אִיבֹה מ' מַחֲלָה דְהֵא מַחֲלָה וְלֹא

החמור של
וּלָא כְלוּס.
שְׂמִינָה לָא
לֹה בְלָא
קִנָּה אִיבֹה
אֲמַר
חֲמֹר קִנְיָה
חֲמֹר קִנְיָה
לְקוּטִי מִשְׁנֵה
קִשּׁוּת אֲחִי
לְמַח אִיבִי
מִאֲחִי וְחֵן
וּמִלָּא מִן
הֶלֶךְ כְּשֶׁהוּא
כְּנִיָּה מִקִּי
וּכְנִיָּה עֲבָדָה
מִתַּחַת
חֲמֹר מִן
אֵל וּמִחֲמֹר
יֹה אֶת חֲמֹרֵהוּ מִלְּפָנֶיךָ
וּמִחוּךְ
מִרְוֵנָה וְלֹא
כִּי נִמְיָה
מִרְוֵנָה אֵל
הַחֲמֹר קִנְיָה
וְעֵינֵי
חֲמֹר לֹא
הִכְשֵׁל דִּמְרֵי
שִׁמְשֵׁן אֲמַר
מִלְּפָנֶיךָ
וּמִחֲמֹר וּשְׂמִינָה
עַל הַתְּרוּמָהוֹ מִלְּפָנֶיךָ
מִן הַיָּפֶה הֵא
עָלֵי תַּחֲשֵׁן
נִשְׂאוֹת חֲמֵר
מִן הַיָּפֶה: מ
מִקְדֵּשׁ וְשִׁמְשֵׁן
רִב אֲמַר
וּקְטִי דִּיבְרֵי
כְּפִירוֹת שִׁבְי
בְּגוֹל אִינֵה
מִדְּקֻשְׁתִּי שֶׁ
שִׁטְעָה לֹא
דִּשְׁאֵר שְׂמִינָה
עֲשִׂיתִי שְׂמִינָה
שִׁטְעָה לֹא
דִּי בְּגוֹל

ככלכלה ו
 חסות
 מסורין לב
 ואפי' כנחש
 מקדשות
 מקדש כלל
 ואמיתו ופי'
 רב סוגא
 כ: תנמי: א
 והמזהל ו
 וגו' כלחם
 לתן חסם
 חמשה ל
 הדמיו' א
 סוגא כלכל
 ו' קיסר
 כפרונו' א
 סוגא כפי'
 עתה: א